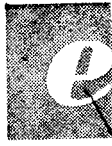

Dagbladet

«Må hjelpe en mann som skriker om hjelp»

Sier advokat Storm, som mener mye av landsvikoppgjøret strider mot rettsbevisstheten

Påstander mot påstander i Harsem-saken

— Fortsatt fra 6. side —

Vitnet kan ikke være enig i Harsems konklusjon på vitnets brev. — Harsem har trukket altfor hurtige konklusjoner, sier vitnet.

— Jeg er selv den dag i dag av samme mening som den gang jeg skrev til riksadvokaten og klaget over etterforskeren i W.s sak, sier vitnet videre. — Sakene ble den gang behandlet altfor summarisk. Og når en mann kommer til meg og skriker om hjelp fordi han mener seg utsett for overgrep fra politiets side, så må en forsvarer rykke til unnsetning for sin klient. Jeg tror at alle jurister må føle det som sin plikt. Det var jo ikke for min egen fornøyelses skyld at jeg innsendte mine klager. Det var bare ekstra bryderi for meg, men jeg anså det som sagt som min plikt å si ifra.

Lagmannen: Hadde De inntrykk av at W. var en mann som var i stand til å fantasere opp historier? At han med andre ord kunne gjøre en mus til en elefant?

Storm: Nå, det var en noe sterk konklusjon, men jeg måtte selvfølgelig ta visse forbehold. Men jeg hadde ingen grunn til å mistro hans opplysninger om overgrep fra etterforskerne.

Dorenfeldt: — Men ville De ha utgitt disse brevene i bokform uten å undersøke saken nærmere?

Storm: — Selvsagt ikke. Jeg har da ikke noe ansvar for hva Harsem skriver. Jeg har ikke engang lest boka. Det var en ren tilfeldighet som førte til at jeg ble oppmerksom på at jeg var omtalt i boka!

Dorenfeldt: — De er nok omtalt i flere av Harsems bøker, advokat Storm. Siste gang De blir nevnt er i Harsems skriv til Stortinget «Rettsoppjørets svarte flekker». De er i det hele tatt et poeng!

Harsem smiler bredt.

Neste vitne er den statspolitibetjent som har satt opp den rapporten som W. har betegnet som falsk og som var årsaken til at W. ble dømt som anmelder. Han var ansatt i statspolitiet i 1941—1942.

Vitnet leser opp den rapporten han skrev i 1941.

Vitnet leverer rapporten tilbake til statsadvokaten og sier:

— Denne rapporten var riktig. W. var anmelder.

Vitnet fikk ordre om å ta opp forklaring av W., og denne forklaringen ble tatt opp på W.s kontor. Originalrapporten ble underskrevet av W.

Lagmannen: Hvorfor ble det ikke tatt noe skritt mot dem som W. skulle ha angitt?

Vitnet: — Det vet jeg ikke.

W. som sitter på forreste tilhorerbenk, reiser seg, tar av seg brillene og sier henvendt til den tidligere statspolitibetjenten i vitneboksen:

— Har De sett meg før?

Vitnet: Ja, en gang, på Deres kontor. Den gang jeg opptok rapporten!

W.: — Husker De ikke at De sa til meg at De hadde fått de forskjellige punkter oppgitt av Deres fullmektig og at det bare var for meg å skrive under?

Vitnet: — Nei!

Dommer Eye som er beskyldt for å avsi fengslingskjennelse over W. uten å ha lest gjennom dokumentene i saken hans, er neste vitne. Vitnet tilbakeviser på det bestenteste at han i W.s sak skulle ha opptrådt utilbørlig. — Harsem har nevnt at dommere også bør høre den annen part, og dette er en regel som jeg bestandig har fulgt, sa vitnet.

HARSEM kjent skyldig

Lagretten avsa i går ettermiddag kjennelse i saken mot Peter Harsem. Harsem ble kjent skyldig for alle de fremsatte ærekrenkelsers vedkommende. Beskyldningene mot dommerne fant dommerne var fremsatt mot bedre vitende, hvilket vil si at den meget strenge straffebestemmelse i straffelovens paragraf 248 kommer til anvendelse. I alle de øvrige poster fant lagretten det ikke bevist at Harsem hadde fremsatt beskyldningene mot bedre vitende, og der ble han da kjent skyldig etter den subsidiære tiltale, nemlig etter paragraf 247.